

אוכל נפש והסיבה לכך כי יש בדבר זה עשיית מלאכה ולא הותרו מלאכות ביום טוב אלא לצורך אוכל נפש.

ואמרו ששתי מלאכות יש כאן. **תחילה**, כשנותן את הלבונה על גבי הגחלים, יש כאן **מלאכת כיבוי בגחלים**. **ולאחר מכן**, שהגחלים מתגברות ומבעירות את הלבונה, יש כאן **מלאכת הבערה בלבונה**.

נתינת לבונה על גבי חרס שהסיקוהו

נתבאר שבנתינת לבונה על גבי גחלים יש שתי מלאכות, כיבוי והבערה, ולכן אין היתר לעשות זאת ביום טוב אלא לצורך אוכל נפש.

וכשנותן לבונה על גבי חרס חס שהסיקוהו, כיבוי אין כאן כלל, שהרי החרס אינו בוער שתהא הלבונה מכבה אותו, ואף הבערה שהלבונה נבערת אינה הבערה כדרכה, אלא בשינוי^א, ואין בה איסור תורה.

ולדברי רב יהודה, מאחר שבנתינת לבונה על גבי חרס חס אין איסור תורה, **מותר** לעשות זאת ביום טוב^ב.

דף כ"ג

ורבה חולק על כך, ואומר, שאסור לתת לבונה על גבי חרס חס, והטעם לכך, כי כשעושה כן, מוליד הוא ריח טוב בחרס, ואסור מדרבנן להוליד דברים חדשים שלא היו קודם לכן, כי הדבר דומה למלאכה.

אולודי ריח ואוסופי ריח

הבגדים הם דבר שאין בו ריח טוב מעצמו, ולכן אסור לכפות כוס בשמים על גבי בגדים

^א והר"ר יצחק פירש, דשפיר הוי הבערה כדרכה, ומכל מקום שריא, דקסבר דהבערה שלא לצורך שרי לעשותה ביום טוב, וכן משמע בירושלמי ... ומיהו התם קאמר לא תאסור ולא תשרי, ומכאן יש לזוהר מלעשות הבערה שלא לצורך ... [תוס'].

^ב ממהלך הגמרא משמע, שבא להתיר זאת כדי לעשן את הפירות, וכדעת האומרים שעישון הפירות אינו שווה לכל נפש, ואינו מותר על גבי גחלים.